

Elias och prasslet vid sjön



Pappa



Den här boken tillhör

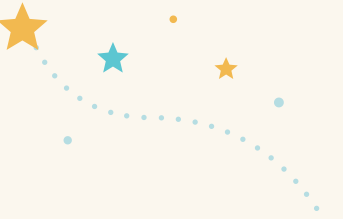
Välkommen till den här exempelboken! Den är gjord precis som din egen blir, av fotona och valen som visas intill, och visar hur en berättelse från Saga till dig kan se ut. Bläddra, läs och föreställ dig ditt barn som hjälten i sin egen saga.





Elias studsade upp och ner på sina kängor. I dag skulle han, Pappa, hans bästa vän Ines och hunden Kompis tälta vid sjön! I bilen låg sovsäckar, kastruller och ett litet grönt tält. Elias packade sin kikare allra överst. Han ville se fåglar från träden vid vattnet. Kompis nosade på en ryggsäck och viftade så mycket på svansen att sovmattan rullade iväg. "Den vill också följa med!" skrattade Ines. Pappa pekade på tältet. "Först måste vi bära allt." Elias tog ena handtaget. Ines tog det andra. Tillsammans fick de det att kännas mindre tungt.



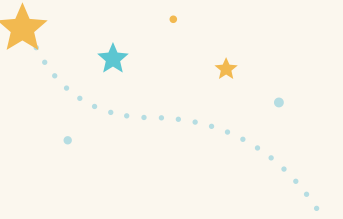


Vägen slingrade sig mellan björkar och tallar. Elias såg en skata flyga över bilen, sedan en liten fågel som satt allra högst i en gran. "Tror du att det finns fåglar vid sjön?" frågade han. "Massor," sa Pappa. "Men man måste vara tyst för att få syn på dem." Ines la ett finger framför munnen och gjorde ett mycket allvarligt ansikte. Kompis försökte också vara tyst, men nös högt. Alla skrattade. Till sist glittrade sjön mellan träden. Den var blå som himlen och nästan lika stor. Elias kände det pirra i magen. Nu började äventyret på riktigt.



På en mjuk plats nära sjön stannade Pappa. "Här blir bra," sa han. Tältet såg enkelt ut när det låg platt på marken. Men när Pappa böjde tältpinnarna hoppade ena hörnet tillbaka. Ines höll fast ett band. Elias tryckte ner en pinne i jorden med båda händerna. Kompis satte sig mitt på tältduken, som om hunden hade en egen plan. "Kompis är tältchef," sa Ines. Pappa log "Då behöver tältchefen flytta lite." När Kompis steg åt sidan reste sig det gröna tältet. Elias drog igen dragkedjan och kikade in. "Det känns som ett litet hus!"



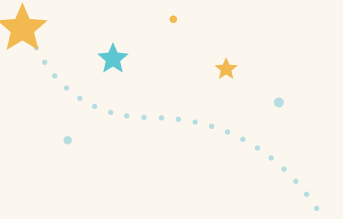


När tältet var klart fick Elias syn på en gammal tall med låga, starka grenar. "Får jag klättra?" frågade han. Pappa tittade på trädet och nickade. "Lågt och lugnt." Elias klättrade upp till en gren där han kunde se över vassen. Med kikaren såg han en grå fågel landa på en sten vid stranden. Ines stod nedanför. "Jag ser den också, utan kikare!" viskade hon. Kompis smög runt stammen med nosen i mossan. Plötsligt flög fågeln iväg. Elias följde den med blicken tills den blev en liten prick. "Vi kan lyssna efter fåglar senare," sa han.



Framåt kvällen blev alla hungriga. Pappa ställde stormköket på en plan sten och lät vatten koka. Elias rörde i soppan med en lång slev. Ines lade fram muggar på filten: en till Pappa, en till Elias, en till henne själv. "Och en till Kompis?" frågade hon. "Kompis får vatten i sin skål," sa Pappa. Hunden satte sig genast och tittade hoppfullt. Medan de åt såg de ringar på sjön. En fisk hade hoppat. Elias berättade om fågeln från trädet. Ines berättade om en skalbagge med gröna vingar. Pappa lyssnade och sa: "Vilken bra lägerplats vi valde."

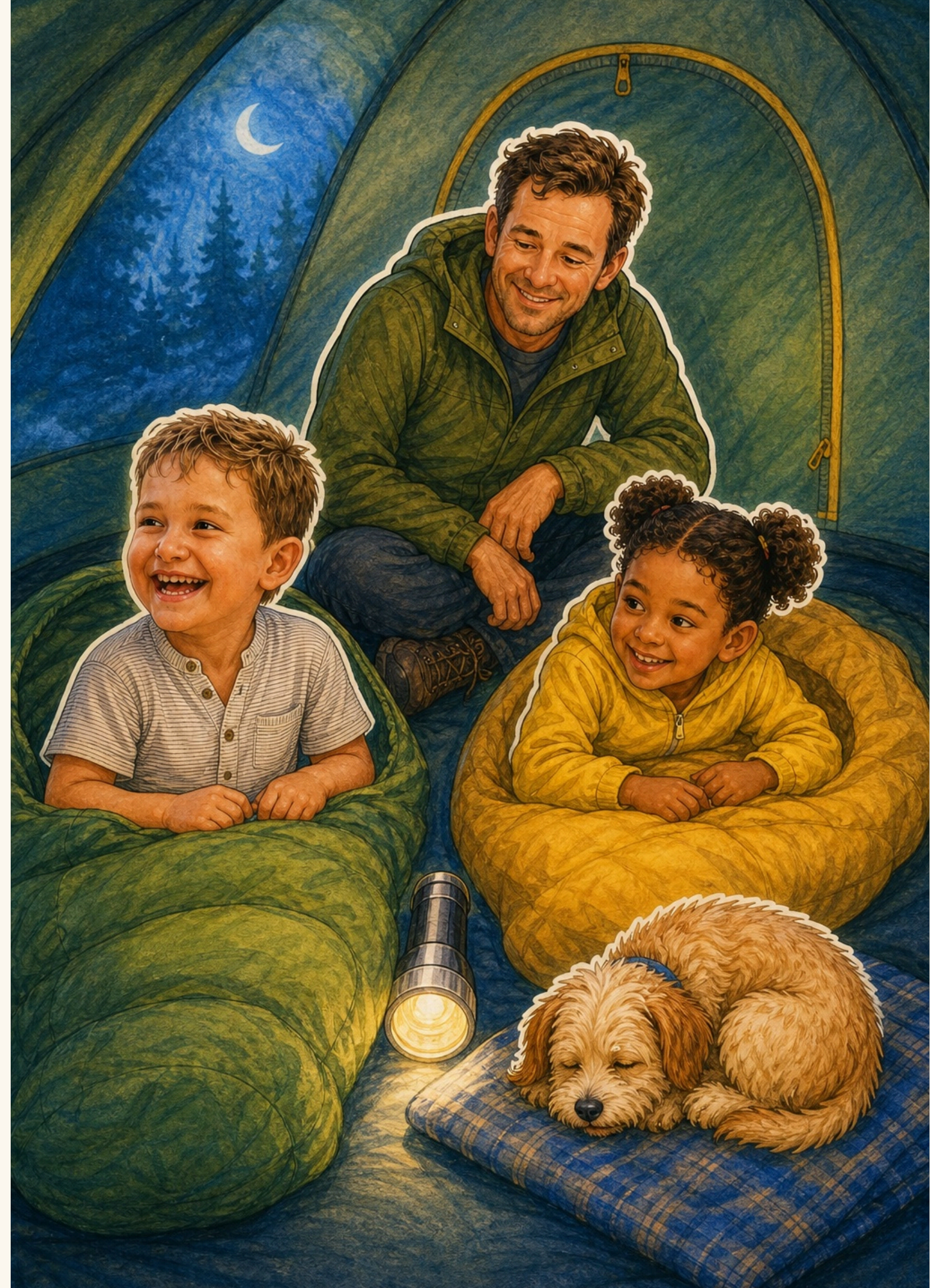


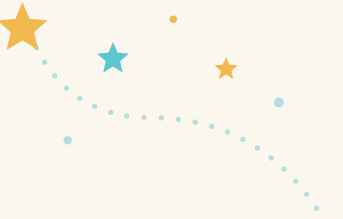


Solen sjönk bakom träden och målade sjön orange. Elias och Ines satt på bryggan med fötterna ovanför vattnet. Kompis stod bredvid Pappa och nosade på kvällsluften. "Hör ni?" viskade Elias. En fågel sjöng tre klara toner från vassen. Ines blundade för att höra bättre. Sedan svarade en annan fågel längre bort. "Det låter som att de pratar," sa hon. När himlen blev mörkare tände Pappa sin lilla lykta. "Dags för kvällsbestyr." Elias tittade mot tältet. Det såg varmt och tryggt ut med det gula ljuset vid dörren.



I tältet prasslade sovsäckarna när de kröp ner. Pappa ställde ficklampan mellan Elias och Ines. Kompis rullade ihop sig på sin filt vid dörren. Utanför knäppte små kvistar i vinden. Elias tänkte på fåglarna som sov i träden. "Tror du att de drömmer om att flyga?" frågade han. "Kanske," sa Ines sömnigt. Pappa drog igen tältets dragkedja nästan hela vägen, så att lite frisk luft kunde komma in. Sjön kluckade mjukt mot stranden. Elias lyssnade, varm i sovsäcken. Snart skulle han somna. Då hördes ett märkligt prassel alldeles utanför tältet.



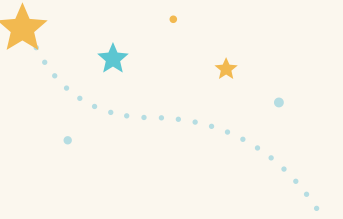


Prassel, prassel. Sedan ett litet fnys. Ines satte sig upp så snabbt att sovsäcken gled av hennes axel. "Vad var det?" viskade hon. Kompis lyfte öronen men skällde inte. Elias kände hur nyfikenheten och pirret tävlade i magen. Pappa höll upp en hand. "Vi tittar först och gissar sedan." Ljudet kom igen, precis vid tältduken. Prassel. Fnys. Ines tittade på Elias. "Tänk om det är något stort?" Elias såg ficklampan på golvet. Han tog den i handen, men tände den inte ännu. "Vi kan lysa försiktigt," sa han. Pappa nickade. "En bra idé."



Pappa öppnade dragkedjan en liten bit. Elias kröp fram till öppningen med ficklampan. Ines höll i hans jackärm, och Kompis stod alldeles stilla bakom dem. Elias lyste ner mot marken, inte rakt i ögonen på det som prasslat. Där, mellan ormbunkarna, stod en stor igelkott. Bakom den tassade två små igelkottar med piggarna som runda borstar. De nosade bland löven och fnyste igen. "En igelkottsfamilj!" andades Elias. Ines tittade länge. "De letar nog efter kvällsmat." Pappa viskade: "Då låter vi dem leta i fred." Elias släckte lampan, och alla backade tyst in i tältet.



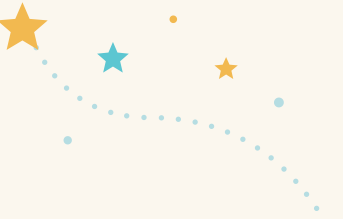


När morgonljuset gjorde tältet guldgult vaknade Elias först. Han hörde inga konstiga ljud nu, bara små fåglar och sjön som kluckade. Ines öppnade ögonen. "Var igelkottarna på riktigt?" frågade hon. Elias nickade så ivrigt att håret stod åt alla håll. "Tre stycken! En stor och två små." Utanför kokade Pappa tevatten. Kompis sträckte fram tassarna och gäspade. Elias kröp ut och såg små spår i den fuktiga jorden vid tältet. De gick mot ormbunkarna. "De var här hela natten," sa han. Ines följde spåren med blicken. "Undrar om de kommer tillbaka."



Till frukost skar Pappa äpplen i små bitar. Elias mindes de nosande igelkottarna. "Kan vi bjuda dem på några äppelbitar?" frågade han. Pappa tänkte efter och tog fram en låg träskål. "Vi kan lägga några bitar en bit från tältet, så stör vi dem inte." Ines bar skålen med båda händerna. Elias lade i äppelbitarna. De ställde den nära ormbunkarna, där spåren slutade. Kompis ville följa med, men Pappa höll lugnt i kopplet. "Vänta här, tältchef." Hunden satte sig och tittade. Elias och Ines gick tillbaka på tå. De ville ge igelkottarna lugn och ro.





De väntade vid en mossig sten. Först hände ingenting. En fågel flög över sjön. Kompis nosade i marken men stannade när Pappa höll ett finger mot läpparna. Sedan rörde sig en torr lövhög vid ormbunkarna. Den stora igelkotten kom fram, följd av de två små. De gick fram till skålen och nosade försiktigt. Ines log så stort att kinderna nästan nådde öronen. Elias kände sig stolt över sin idé, men han sa inget högt. Han ville inte skrämma dem. Efter en stund tassade igelkottsfamiljen vidare in bland träden. "De hittade frukosten," viskade Ines. Elias nickade. "Precis som vi."



Det var dags att packa ihop. Den här gången visste Elias och Ines precis hur tältet skulle vikas. Ines höll ihop sidorna. Elias rullade tältet hårt och jämnt. Pappa spände fast det på ryggsäcken. Kompis bar sitt tomma koppel i munnen, som om hunden också hjälpte till. Innan de gick tittade Elias mot ormbunkarna. Han såg inga piggar, bara blad som rörde sig lite i vinden. "Hej då, igelkottar," sa han lågt. Ines vinkade med två fingrar. Sedan gick de fyra längs sjön, sida vid sida. Elias hade sett fåglar, klättrat i ett träd och löst nattens mysterium. Nästa campingtur kunde komma snart.





Elias och prasslet vid sjön

Elias åker på camping vid en sjö med sin bästa vän Ines, Pappa och hunden Kompis. När ett konstigt ljud prasslar utanför tältet mitt i natten använder Elias sin ficklampa och sin nyfikenhet för att hitta en liten igelkottsfamilj.



sagatilldig.se

